

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2020, și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2020 în cauza penală în privința lui

Tiron Mihai xxxxxxxxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 15.12.2018 - 12.02.2020

Instanța de apel: 03.06.2020– 03.09.2020

Instanța de recurs: 11.11.2020– 23.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2020, Tiron Mihai a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Tiron Mihai prin prezenta sentință i-a fost cumulat parțial pedeapsa stabilită prin Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.03.2019 și i-a fost stabilită lui Tiron Mihai pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale în mărime de 132,55 (una sută treizeci și doi lei și 55 bani) lei, ca neîntemeiată.

A fost încasat de la Tiron Mihai în beneficiul părții vătămate Moscalu Grigore prejudiciul cauzat prin infracțiune în mărime de 2 999,00

(două mii nouă sute nouăzeci și nouă) lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, prima instanță a constatat că: Tiron Mihai, la data de 01 august 2018, aproximativ la orele 17:00, aflându-se în imediata apropiere a plajei din parcul Valea Morilor, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, folosindu-se de faptul că nu este văzut de nimeni, a sustras pe ascuns de pe plapuma care era întinsă jos lângă plajă un telefon mobil de model „Samsung J2” cu nr. de IMEI xxxxxxxx în care era inserată cartela SIM cu nr. xxxxxxxx la preț de 2 999 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, însușind bunul sustras prin ce i-a cauzat părții vătămate Moscalu Grigore un prejudiciu material în sumă totală de 2 999 lei.

Prima instanță a stabilit că prin acțiunile sale Tiron Mihai, a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal și anume, furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gorenco Cornelia în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și a pronunța o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a stabili inculpatului o pedeapsă minimală cu închisoare.

3.1 În motivarea cererii de apel, avocatul Gorenco Cornelia a invocat că:

- prima instanță nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilind o pedeapsă prea aspră, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la o pedeapsă penală și condiționează ilegalitatea sentinței instanței de fond.

- la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, prima instanță nu a dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, a semnat și depus cereri privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată, se căiește sincer în cele săvârșite, îi pare rău, ceea ce denotă faptul, că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise precum și urmările acestor fapte. În ședința de judecată a făcut declarații și a explicat motivul săvârșirii infracțiunilor și anume necesitatea de bani;

- inculpatul dorește să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- infracțiunea incriminată face parte din categoria celor ușoare (art. 16 Cod penal). Urmări grave pe cauză nu au survenit, inculpatul are domiciliu în mun. Chișinău, str.xxxxxxx;

- la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prima instanță nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate, fapt ce constituie temei de

casare a sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2020 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Gorencu Cornelia și menținută sentința, fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat, examinate în ședința de judecată, instanța de apel a menționat că, starea de fapt probată în faza de urmărire penală prin incriminarea inculpatului a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate.

Analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, verificate de către instanța de apel, a considerat că, vinovăția inculpatului deplin este dovedită și acțiunile lui Tiron Mihai corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în temeiul art.186 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Tiron Mihai a săvârșit anume infracțiunea imputată, astfel, în instanța de apel probe noi nu au fost prezentate, dar s-a solicitat o nouă apreciere a celor cercetate de către prima instanță pentru individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Tiron Mihai a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6 și 10 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili inculpatului o pedeapsă mai blândă.

5.1 *În susținerea recursului avocatul Gorencu Cornelia în numele*

inculpatului a invocat:

- consideră că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului apărării, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigentele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii;

- consideră că instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin. 1) și 3) CEDO. La caz, instanța de apel a reținut toate argumentele invocate de către partea acuzării, fără a lua în considerație argumentele apărării;

- instanțele de judecată nu au respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la pedeapsa de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Instanța de apel prin soluția adoptată a apreciat din nou circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei stabilite de prima instanță, însă fără a stabili altele noi, nu a ținut pe deplin cont de regulile de individualizare a pedepsei și nu s-a expus argumentat asupra circumstanțelor cauzei, astfel pronunțând o decizie nemotivată.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, soluția instanței de apel a fost reținută în conformitate cu prevederile art. 75-78, 84 Cod penal, și cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. 8 Cod de procedură penală, conform căreia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unor infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată *nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând decizia contestată, în raport cu temeiurile invocate de recurent prin prisma prevederilor pct. 6 și 10 al. 1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel just a respins apelul declarat de același avocat în latura stabilirii pedepsei inculpatului Tiron Mihai și a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78, 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (pct. 5.1 din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (4) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă,

din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității. Dacă, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, pedeapsa se stabilește conform prevederilor art. 84 alin.(1)–(3) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel întemeiat a constatat că, prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului Tiron Mihai a ținut cont de faptul că acesta a recunoscut integral vina, și-a cerut scuze de la partea vătămată, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza art. 364¹ din Codul de procedură penală, cerere care a fost admisă de către instanță, astfel cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ din Codul de procedură penală.

Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Tiron Mihai a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, or din lucrările dosarului rezultă că, inculpatul Tiron Mihai a mai fost condamnat anterior pentru comiterea infracțiunilor similare și anume, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18.03.2019, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal pe episodul din 12.08.2019 la 3 ani și 6 luni închisoare fără amendă și în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal pe episodul din 02.01.2019 la 3 ani și 4 luni închisoare fără amendă, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal constată că instanța de apel just a menținut concluzia primei instanțe, care a considerat că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate pe un termen de 5 ani și 2 luni, or, pedeapsa stabilită este definitivă pentru concursul de infracțiuni, al pedepselor aplicate prin sentințele pronunțate anterior în privința lui Tiron Mihai, or, pedepsele

date nu au fost suficiente pentru inculpat în vederea conștientizării faptelor sale, nu și-a făcut concluziile necesare, astfel, aplicarea unei pedepse minime cu închisoare nu-și va atinge scopul urmărit.

Colegiul penal reiterează că, pedeapsa principală precum a fost individualizată de prima, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prin urmare urmează a fi respinsă solicitarea apărării privind stabilirea unei pedepse minime în privința inculpatului or, la numirea pedepsei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzută de lege.

Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care prima instanță și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal analizând argumentele recurentului, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că, judecând apelul apărării și respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6

CEDO.

Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale așa cum propune recurentul, este o competență și prerogativă legală a instanțelor și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală. Astfel, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1 din decizie), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-a aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea recursului în speță, nu și-a găsit confirmare prezența erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6, 10) Cod de procedură penală, ce ar genera casarea deciziei instanței de apel sub aspectul invocat, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Tiron Mihai xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 21 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda